

SVJETIONIK

Periodični magazin Zajednice Mondo Nuovo

SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god.XVII n°4 - rujan/listopad

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, fax: 022 785 8581
e-mail: ivanabuterin@ri.htnet.hr
Web: www.mondonuovo.org

Naklada: 500 kom.
Tisak: Media Zadar d.o.o.

Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Ivana Buterin
Jurica G.

U OVOM BROJU

3	UVODNIK Važnost integracije ovisnika u društvo Alessandro Diottasi
4	ŽIVOT I ZAJEDNICA Priča jedne majke Marissa C.
6	ŽIVOT I ZAJEDNICA Reintegracija ovisnika u društvo Redakcijski uradak
8	ŽIVOT I ZAJEDNICA Priča sa sretnim završetkom Ivana Buterin
10	VJERA I ZAJEDNICA Zadarski nadbiskup u našoj Zajednici Gluić J.
12	ŽIVOT U ZAJEDNICI Isječci iz dnevnika
13	ŽIVOT U ZAJEDNICI Malo drugačiji učenici... Jasminka Bajlo
14	VJERA I ZAJEDNICA Mondo Nuovo u Međugorju Mile Burčul, Mišel S.

Važnost integracije ovisnika u društvo

Alessandro Diottasi *

Mondo Nuovo u Hrvatskoj nudi svojim štićenicima razne aktivnosti za profesionalnu naobrazbu: uzgoj i rad sa pčelama, zidarstvo, vodoinstalaterstvo, upravljanje i rad u kuhinji, pekar, električar, stolar... Uz ovu vrstu naobrazbe obavljaju se i potiču razni posebni tečajevi. Tako uz pomoć Vlade RH štićenici imaju priliku naučiti talijanski jezik, uz pomoć zajednice može se završiti auto-škola i dobiti vozačka dozvola...

Vrlo je važno da vlada RH bude potpora ovim naporima zajednice za profesionalno obrazovanje štićenika koji su u programu zajednice. Doznali smo da Vlada RH želi slati profesionalne instruktore u zajednice za što bolju profesionalnu pripremu štićenika. Bilo bi dobro da čak i mladi koji su iz bilo kojeg razloga u mirovini a poznaju dobro svoju profesiju umjesto da vrijeme provode po kaficima dođu volonterski raditi, pokazati i naučiti dečke u zajednici svojim radnim sposobnostima, jer ti dečki kada izađu iz zajednice ne bi smjeli se vratiti na krivi put, već bi trebali (zato što su sposobni za to) zaraditi za kruh sa svojim trudom i zalaganjem. Nakon izlaska iz zajednice bilo bi dobro i važno da poslodavci budu potaknuti od vlade (s nekakvim olakšicama) da prime u radni odnos osobe (bivše ovisnike i zatvorenike) koji su uspješno završili program zajednice. Bilo bi također važno da ovisnici koji imaju za odslužiti zatvorskou kaznu koja je manja od četiri godine, a djelo koje su počinili je vezano uz zlouporabu droge, dio svoje kazne odsluže u jednoj od zajednica (što je praksa u većini europskih zemalja). Naravno uz uslov da ako ovisnik prekine program rehabilitacije da se odmah vraća u zatvor.

Društvo u cijelini trebalo bi potpomoći reintegraciju ovisnika, a ne osuđivati osobe čija tegoba možda njima nije jasna i koju unaprijed osuđuju. Ne postoji jedan način za rješavanje problema, već postoji više različitih načina zato jer su i problemi različiti, zavisi od osobe do osobe. Mondo Nuovo ima jedinstven način za pomoći koji je stvaran tridesetgodišnjim iskustvom u radu sa ovisnicima. Mogu reći čak i da je naša Zajednica stvorena od dečaka koji su proživjeli dramu zvanu droga i još uvijek ti isti dečki nose Zajednicu naprijed. Eto zašto se zove Zajednica. Da smo radili na nekakav drugačiji način, vjerojatno bi bili nekakva klinika ili nešto slično, ali ne Zajednica. Pratimo i pomažemo našim dečkim i u životu nakon Zajednice, direktno ili na nekakav diskretan način. Ne okrivljujemo nikoga, želimo da oni sami postanu protagonisti svojih života. Želimo ih osposobiti da idu kroz život na svojim nogama i svojim trudom, uostalom kako bi i svaka obitelj trebala napraviti sa svojim djetetom.

* Osnivač Zajednice Mondo Nuovo

SVJETIONIK

Život i Zajednica

Marissa C.

Priča jedne majke

Moj prvi sin se zove Denis i ima 35 godina. S 19 godina se oženio jer je njegova djevojka čekala dijete. To je ništa u usporedbi s problemom kojega je on živio, a to je droga. Kada se on nakon 10 godina braka vratio živjeti sa mnom, počela je kalvarija. Donio je sa sobom drogu i dugove. Uz Denisa ja imam još dva sina, Simone i Francesco. Govorim za sebe kao majka, imati jednoga sina ovisnika je ogromna bol, a zamislite samo trojicu... Da, jer u taj pakao su upali i Simone i Francesco.

Kao što sam rekla, Denis kada se vratio živjeti sa mnom, donio je sa sobom dugove i probleme sa drogom. Tada mi je preostala samo borba da mu pomognem izaći iz tog problema. Ali ja u svome neiskustvu, što ga imaju sve majke, sam radila mnoge greške. Posebno jer se protiv droge ne možete boriti sami. Moram reći da se Denis stvarno trudio. Trudio se i zbog ljubavi prema svojoj kćeri koju voli svim srcem. Poslije godine dana uspio se osloboditi droge.

Želim poručiti ostalim majkama (iako se moj sin uspio rješiti droge) da iza njega stoje još uvijek problemi i patnja koju je osjećao za vrijeme drogiranja. Ostavio se droge ali još uvijek su potrebne godine rada na sebi da se ozdravi iznutra.

Nakon borbe za Denisa otkrila sam da se i ostala dva sina drogiraju. U tim trenutcima sam mislila da ћu izluditi od bola, ali niti sam mrtva niti poludila, jer sam se morala boriti za svoje sinove. Uz pomoć svoga supruga odlučili smo otići u savjetovalište i tamo smo pronašli roditelje sa sličnim problemima.

Ispovijed majke koja se cijeli život bori sa problemom ovisnosti u svojoj obitelji i kojoj su dva sina trenutno u Zajednici. Ispovijed majke koja se bori i kojoj se ponovo vratila nada...

Na početku je bilo vrlo teško i bolno. Započeli smo sa Simoneom. Mislila sam da poznam svoje sinove, ali nije bilo tako. Simone se uvijek predstavljao kao jaka i ponosna osoba, neovisna o roditeljima i hrabri, a u biti nisam vidjela koliko je zapravo krhka osoba i kolika je njegova potreba da bude voljen i podržavan u svemu. Na kraju krajeva i ja sam vrlo slična njemu. Sve to je dovelo do toga da smo se udaljili jedno od drugoga. On još uvijek, nakon 15 mjeseci u Zajednici ne uspijeva oprostiti niti meni niti ocu. Ja svome Simoneu želim poručiti da sve što sam napravila ispravno ili pogrešno, napravila sam jer sam i ja čovjek koji može pogriješiti. Htjela sam, kao i sve majke, da on i njegova braća izbjegnu probleme što život rezervira za sve nas. Nadam se da će on polako uz pomoć Zajednice i ljubavi koju osjećam prema njemu uspjeti nam oprostiti i gledati na život sa više vedrine.

Kada mislim o Francescu vidim u njemu sve slabosti današnjih dvadesetgodišnjaka.

Mislila sam da ako mu dam sve materijalne stvari da sam mu dala sve potrebno. Kada se prisjetim njega kao malenoga dođu mi suze na oči jer je bio toliko lijep i sladak... Bio je vrlo pametno i poslušno dijete i nije mi nikad stvarao probleme. Nažalost i on je proživio probleme koje smo imali kao obitelj. Kada sam mu pokušavala objasniti probleme sa drogom koje su imala njegova braća, uvijek mi je znao govoriti: "Mama nisam glup, ja nikad neću upasti u to". Ne, on nije glup, ali je slab i krhak kao osoba, tako da je i on počeo uzimati drogu.

Svim majkama i očevima bi rekla ovo: "Nemojte ponoviti greške koje sam ja napravila. Kada otkrijete da vaše dijete uzima drogu suočite se s time hrabro i porazgovarajte s nekim tko se bavi tim problemom predano i požrtvovanom. Na svu sreću još uvijek na svijetu postoje dobri ljudi koji su posvetili svoj život da bi pomagali našoj djeci".

Hvala Zajednici Mondo Nuovo i svim osobama u Zajednici koji obavljaju taj posao tako požrtvovano.

Hvala od srca Sandru, osnivaču Zajednice i anđelu za sve dečke i nas roditelje. Hvala mu što nam daje snagu, hrabrost i nadu. Neka ga sačuva Dragi Bog. Hvala Sandro od jedne očajne majke kojoj se ponovo vratila nada. Hvala...

Projekt reintegracije ovisnika u društvo

Redakcijski uradak

Ovisnost o drogama je složena društvena pojava koja ostavlja dugoročne štetne posljedice na pojedinca, obitelj i društvo u cijelini. Stoga je postupak liječenja i odvikavanja od ovisnosti o drogama dugotrajni proces koji za cilj treba imati sveobuhvatno zahvaćanje ove problematike s medicinskog, psihološkog i socijalnog aspekta, kako u samom planiranju i izradi programa liječenja i suzbijanja zlouporabe opojnih droga tako i u izravnom tretmanu ovisnika o drogama. Svakako da uspješnosti svih programa suzbijanja zlouporabe opojnih droga i liječenja ovisnika o opojnim drogama pridonosi i kvalitetna provedba projekta resocijalizacije ovisnika u zajednici. Pod resocijalizacijom se u najširem smislu podrazumijeva svaki oblik društvenog uključivanja i afirmacije kroz različite aktivnosti iz područja sporta, kulture, rada i drugih društvenih aktivnosti. Stoga bi resocijalizacija ovisnika o opojnim drogama trebala biti logičan slijed psihosocijalne rehabilitacije u terapijskoj zajednici, a najznačajniji dio resocijalizacije je iznalaženje zaposlenja i stručno osposobljavanje ovisnika za određena zanimanja kao preduvjet njihove uspješne afirmacije u društvu.

Ured za suzbijanje zlouporabe opojnih droga napravio je projekt resocijalizacije ovisnika o drogama koji je usvojio Sabor RH, a koji se odnosi na ovisnike koji su završili neki od programa rehabilitacije i odvikavanja od ovisnosti u terapijskoj zajednici ili zatvorskom sustavu, te ovisnika koji su u izvanbolničkom tretmanu i duže vrijeme stabilno održavaju apstinenciju i pridržavaju se propisanog načina liječenja. Projekt se temelji na sljedećim dvama osnovnim sastavnicama:

1. prekvalifikacija i doškolovanje ovisnika o drogama koji su u nekom od programa rehabilitacije ili su završili takav program, sukladno potrebama tržišta prema pojedinim županijama
2. poticanje zapošljavanje ovisnika

DOŠKOLOVANJE I PREKVALIFIKACIJA

Proces doškolovanja i prekvalifikacije zahtjeva nekoliko načina uključivanja i provođenja programa.

<Terapeuti u terapijskim zajednicama i službenici tretmana u zatvorskim ustanovama na temelju analize dobivenih podataka i selekcije korisnika, sukladno profesionalnom usmjeravanju i ocjeni radne sposobnosti, izraditi će popis osoba koje bi trebale biti obuhvaćene programom prekvalifikacije ili doškolovanja i dostaviti ga ovlaštenoj odgojno-obrazovnoj ustanovi

Ured za suzbijanje zlouporabe opojnih droga napravio je projekt resocijalizacije ovisnika o drogama koji je usvojio Sabor RH, a koji se odnosi na ovisnike koji su završili neki od programa rehabilitacije i odvikavanja od ovisnosti u terapijskoj zajednici ili zatvorskem sustavu, te ovisnika koji su u izvanbolničkom tretmanu i duže vrijeme stabilno održavaju apstinenciju i pridržavaju se propisanog načina liječenja.

<Odgojno-obrazovne ustanove u suradnji s terapeutima terapijskih i ustanova socijalne skrbi te službenicima tretmana zatvorskih ustanova izraditi će individualni program doškolovanja ili prekvalifikacije za svakog pojedinog ovisnika.

To će sadržavati slijedeće podatke:

- procjenu potrebnih financijskih sredstava za provedbu programa u ustanovama
- broj ovisnika, vrstu školovanja i vrstu zanimanja za koje će se provoditi program
- mjesto gdje će se program početi provoditi (terapijska zajednica, ustanova socijalne skrbi ili zatvorska ustanova)
- mjesto i odgojno-obrazovna ustanova gdje će se program nastaviti provoditi ako ovisnik za boravku u navedenim ustanovama ne završi program prekvalifikacije ili doškolovanja

<Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa izdat će pismeno odobrenje odgojno-obrazovnoj ustanovi za provedbu tog programa i osigurati potrebna financijska sredstva.

<U provedbu programa prekvalifikacije i doškolovanja sukladno svojim ovlastima i zadužnjima uključit će se i Agencija za obrazovanje odraslih

<Terapeuti i službenici tretmana obvezni su pratiti i evaluirati provođenje programa doškolovanja ili prekvalifikacije za svakog pojedinog ovisnika, svaka tri mjeseca, a prema potrebi i ranije

<Ako je ovisnik samo dio programa završio u terapijskoj zajednici, ustanovi socijalne skrbi ili zatvorskoj ustanovi, terapeuti i službenici tretmana obvezni su najmanje mjesec dana prije predviđenog izlaska iz ustanove, popunjeni evaluacijski obrazac s podatcima o mjestu i odgojno-obrazovnoj ustanovi gdje će se program nastaviti provoditi, dostaviti

Centru za socijalnu skrb sukladno mjestu trajnog prebivališta ovisnika.

<Centar za socijalnu skrb nastavit će praćenje provedbe programa prekvalifikacije ili doškolovanja prema evaluacijskom obrascu te ga svaka tri mjeseca, a prema potrebi i ranije, dostavljati Uredu za suzbijanje i zlouporabu opojnih droga.

<U svim slučajevima gdje se program prekvalifikacije ili doškolovanja počne provoditi u terapijskoj zajednici, ustanovi socijalne skrbi ili zatvorskoj ustanovi, te ako se u cijelosti provede u ustanovi ili pak djelomično u ustanovi a djelomično nakon izlaska iz ustanove, sve troškove prekvalifikacije ili doškolovanja snosi Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta.

MJERE ZA POTICANJE ZAPOŠLJAVANJA

- Priprema za zapošljavanje; procjena radne sposobnosti; profesionalno usmjeravanje
  - Stvaranje pozitivnog ozračja kod poslodavca
  - Ospozobljavanje, doškolovanje i prekvalifikacija
  - Povezivanje s poslodavcima i posredovanje
  - Sufinanciranje zapošljavanja
  - poticanje samozapošljavanja i osnivanje zadruga
- Prema procjeni svega navedenoga potrebna finansijska sredstva za 2007 g. iznose 10 653 000,00 kn, a za 2008 g. 11 715 000,00 kn.
- Sve troškove snosi Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta.

Razgovarala
Ivana Buterin

Priča sa sretnim završetkom

Marko J. je prvi momak iz Hrvatske koji je završio program liječenja od ovisnosti o drogama u Zajednici Mondo Nuovo. Zbog mogućih problema na poslu poštivali smo njegovu želju te nismo objavili njegovo pravo ime i prezime pa ga za potrebe ovoga članka zovemo Marko. Prošlo je pet godina od kada je Marko izašao iz Zajednice, a kako je ovaj broj časopisa posvećen resocijalizaciji, intervju je napravljen s ciljem da vidimo kako je prošao Markov put resocijalizacije nakon izlaska iz terapijske Zajednice.

Svjjetionik: Marko, ispričaj nam ukratko svoju priču tj. što te je dovelo do ovisnosti drogama?

Marko: Ja sam dijete rastavljenih roditelja, a moji roditelji i nakon rastave su ostali u lošim odnosima. Imao sam kompleks manje vrijednosti jer sam bio dijete rastavljenih roditelja. S ocem nisam imao nikakav odnos jer sam ga rijetko i viđao. On se ponovo oženio i imam dva polubrata s kojima nemam nikakav odnos. Zatim se ponovo rastavio i sada živi sa trećom ženom s kojom nema djece. Moj odnos s ocem je bio služben jer smo se vidjeli svega dvadesetak puta u petnaestak godina i zbog toga mi je bio stranac. On je imao ispriku da me rijetko viđa zbog moje mame i djeda s kojima nije bio u dobrim odnosima.

Ja smatram da su to samo glupe ispriike, jer mislim da mene nitko ne bi mogao spriječiti da viđam svoje dijete i ne bi me bilo briga kakav odnos imam s njegovom majkom. Zbog svega toga ja ga danas doživljavam samo kao svoga biološkog oca jer vidim da on i dan danas ne može opušteno pričati sa mnom i nema smisla da forsiramo osjećaje jedan prema drugome.

Mama se preudala kada sam imao sedamnaest godina, rodila je kćer tako da imam polusestru s kojom danas imam dobar odnos. Kada se mama preudala ostao sam živjeti s bakom i djedom zato što nisam htio prihvati očuha. U to vrijeme niti sa majkom nisam imao dobar odnos i počeli smo se intenzivno svađati, a odnos smo počeli stvarati tek kada sam izašao iz terapijske Zajednice.

Svjjetionik: Kada si se počeo drogirati?

Marko: Imao sam 15 godina kada sam počeo pušiti marihuanu, a 17 godina kada sam počeo uzimati heroin.

Svjjetionik: Zašto i kakav ti je osjećaj "davala" droga?

Marko: Otvorila mi je emocije te sam mogao pričati s kim god sam htio, dala mi je lažno samopouzdanje. U početku nitko nije shvatio da se drogiram, a kada su shvatili već je bilo kasno. Kada sam ja shvatio da se drogiram već je bilo prekasno. Imao sam lažni osjećaj da sam "riješio" sve svoje probleme i komplekse.

**...Kada izađeš iz Zajednice svi te gledaju "pod povećalom",
što je na kraju krajeva i normalno i na to ne treba gubiti
energiju. To ne bi smjeli loše primati jer je nepovjerenje
na početku normalno...**

Svjetionik: Koliko godina si imao kada si ušao u terapijsku zajednicu?

Marko: Dvadeset i tri godine.

Svjetionik: Zašto si otišao u terapijsku zajednicu?

Marko: Poklopilo se nekoliko stvari. Moj najbolji prijatelj je mlađi otišao u terapijsku zajednicu, dva prijatelja u tome razdoblju su umrli od overdosa, završio sam na policiji i dobio uvjetnu kaznu, a imao sam i overdose te sam par dana bio u bolnici. Sve to zajedno me je preplašilo i zbog toga sam odlučio otići u terapijsku zajednicu.

Svjetionik: Što si dobio sa svojim boravkom u terapijskoj zajednici?

Marko: Dobio sam jako puno. Nemam strah od života npr. više ne moram bježati od droge i narukomana, to je sve oko mene, ali to me više ne zanima i taj život je iza mene. Naučio sam da su roditelji osobe koje imaju svoje kvalitete i mane i da ih kao takve moram prihvati. Našao sam mir u sebi tj. pronašao sam ravnotežu unutar samoga sebe, shvatio sam zašto sam se počeo drogirati i prihvatio sam samoga sebe onakvoga kakav uistinu jesam. Mislim da je najveća kvaliteta Zajednice Mondo Nuovo to što je ona realna zajednica koja suočava osobu sa njegovim životom i priprema ga na stvaran život koji ga očekuje nakon izlaska.

Svjetionik: Kako si se osjećao kada si izašao iz zajednice?

Marko: U početku me je bilo strah, ali s obzirom da sam iz Zajednice dolazio kući na provjere dok sam još bio u programu i nakon što sam završio program, osjetio sam da sam spreman za život vani i mislim da to svatko može osjetiti prije izlaska iz Zajednice i da ako osjeća i najmanji nemir treba još ostati u Zajednici jer ne smije se zavaravati i lagati samom sebi. Na početku najveća poteškoća mi je bila pronaći posao te sam prvi pet-šest mjeseci radio na građevini.

Nakon toga sam našao posao na recepciji jednoga hotela gdje mi je pomoglo znanje talijanskoga jezika koji sam naučio u Zajednici. Poslije sam našao posao u tiskari, a taj posao sam naučio raditi u našoj tiskari koju imamo u Zajednici. Sve ono što sam naučio u Zajednici pomoglo mi je u pro-nalasku zaposlenja kada sam izašao vani.

Svjetionik: Kako ljudi danas gledaju na bivše ovisnike?

Marko: Pozitivno me je iznenadilo što ljudi više ne gledaju kruto na problem ovisnosti, a mislim da je to posljedica toga što je droga dostupna na svakome koraku i što svi imaju nekoga poznanika, prijatelja ili rođaka koji je u tome problemu. Ja osobno više ne razmišljam o drogi i o tom načinu života jer se već osam godina ne drogiram, a pet je godina prošlo otkako sam izašao iz Zajednice i to je dio moje prošlosti.

Svjetionik: Kakav je bio tvoj odnos s ljudima nakon izlaska iz Zajednice?

Marko: U prvome periodu sam bio u grču i trebalo mi je vremena da se opustim. Danas se najviše družim s tri prijatelja koji su također bili u terapijskoj zajednici i koji su dobro, ali isto tako se družim s ljudima koje poznajem cijeli život i koji nikada nisu imali problem ovisnosti ali koji su me prihvati i kojima je drago što sam danas dobro.

Svjetionik: Što ti je još pomoglo u tvojoj resocijalizaciji?

Marko: Mislim da mi je pomoglo i to što me ništa nije čekalo kada sam izašao vani tj. za sve sam se morao izboriti sam. Počevši od najmanjih stvari kao popravka zubiju, vozačke dozvole pa sve do zapo-slenja. U tome sam osjetio zadovoljstvo što sam sve postigao sam, što je povećalo moje samopoštovanje i vjeru u samoga sebe.

Jurica G.

Zadarski nadbiskup u našoj zajednici

Našu Zajednicu u Nuniću u pratnji jednoga bogoslova i predstavnice za tisak zadarske Nadbiskupije posjetio je Zadarski Nadbiskup Ivan Prenda. Za sve nas to je bila velika čast i svi smo bili uzbudeni i veoma počašćeni njegovim prisustvom. Nadbiskup se zadržao u razgovoru sa nama skoro cijeli dan. To je bilo i više nego što je planirao, jer po njegovim riječima osjećao se izuzetno opušteno i dobrodošao među nama. Posjeta je protekla u upoznavanju Nadbiskupa sa samim radom zajednice i u razgovoru sa dečkima u programu i njihovim roditeljima. Za vrijeme njegovoga posjeta bio je u tijeku tjedan roditelja, tako da su i naši roditelji podijelili svoja iskustva sa Nadbiskupom.

Na početku razgovora zamolili smo Nadbiskupa da razmotri našu molbu i potrebu za stalnim duhovnikom, pošto naš centar u Hrvatskoj nema osobu iz crkvenih krugova koji bi brinula o našoj duhovnoj obnovi. Nadbiskup Prenda naš prijedlog je prihvatio sa zadovoljstvom i obećao je napraviti sve što je u njegovoj moći da Zajednica napokon dobije osobu koja bi brinula između ostaloga i o našoj duhovnoj obnovi. U razgovoru sa nama čuo je koliko bi nam to pomoglo na našem putu ka boljem i odgovornijem životu, tako da se iskreno nadamo da ćemo uz njegovu pomoć dobiti osobu koja bi se brinula o učvršćivanju vjere, aspektu koji je izuzetno važan čimbenik na našemu putu izlječenja i novoga početka.

Nadbiskup je istaknuo da je naš boravak u Zajednici ustvari dar od Boga, jer smo na putu oslobođanja od loših navika i lošega načina života kojega smo vodili. Dalje je istaknuo da je naš put u zajednici ustvari put ka boljem životu, životu koji je sloboden i koji je stvoren da bude sloboden.

Naime, čovjek je stvoren da bude sloboden sa samim sobom i sloboden u odnosu sa drugima, jer je nutarnja sloboda najveće ljudsko blago.

...Čovjek je stvoren da bude slobodan sa samim sobom i slobodan u odnosu sa drugima, jer je nutarnja sloboda najveće ljudsko blago...

U razgovoru sa Nadbiskupom dotakli smo se mnogobrojnih tema. Imali smo nebrojeno mnogo pitanja na koje je Nadb. Prenda sa radošću i zadovoljstvom odgovarao. I njega samoga je interesiralo mnogo toga iz našega prošloga i sadašnjega načina života. Mnogi od nas smo se i isповijedili, što je nadbiskupu bilo izuzetno dragoo, jer mnogi od nas su to napravili nakon mnogo vremena i bila je potrebna jedna vrsta hrabrosti za taj potez. Bez neke lažne skromnosti, nadbiskupu smo priznali da smo grijesili izuzetno često i da su naši grijesi bili veliki, ali on nam je pokušao objasniti da nema grijeha koji se ne može oprostiti i da će Dragi Bog sigurno oprostiti onome koji se iskreno pokaje i koji nastoji ne grijesiti više. Nadbiskup je istaknuo nekoliko puta da je naša vjera, vjera milosrđa i da je Gospodin milosrdan. Netko od nas je zaslužio i pokoru, ali po riječima nadb. pokora čisti čovjeka i svaki čovjek koji iskreno izvrši svoju pokoru osjeti mir sa svojom savješću. A ako smo u miru sa svojom savješću, u miru smo sa samim sobom i u miru sa Bogom. Cijelim tokom našega razgovora osjetila se velika prisnost između nas i Nadbiskupa.

On nam je još pokušao približiti riješenja kako se izgraditi uz Božju pomoć kao ljudi i na kraju krajeva kako postati bolje osobe. Objasnio nam je kako izgraditi čovjeka u nama, i koliko je važno biti u punini čovjek. Zatim je pokušao dočarati koliko je važno činiti dobra djela i koliko to pomaže u izgrađivanju nas samih kao osoba. Jer sve dobro što učinimo drugima, učinili smo i Bogu koji se nalazi u svima nama. Biti prema drugima čovjek i pomagati bližnjemu je jedino što Bog od nas traži. Jer ako pomažemo bližnjemu, pomažemo i Bogu.

Na kraju posjeta zahvalili smo Nadbiskupu na njegovom trudu i njegovim riječima ohrabrenja za sve nas. Po njegovim riječima naš boravak u Zajednici ne smijemo shvatiti kao žrtvu, već kao oslobođanje na putu ka boljem i sretnjem životu. Jer iako smo grijesili, Bog nam je sigurno oprostio. Trebamo se oslobođiti prošlosti, obaviti to nutarnje pročišćenje i prilaziti Bogu sa pouzdanjem, koji će nam dati snage za izgraditi sebe kao bolje i odgovornije osobe.

...Kompas je savjest, glas Boga. Ako smo u miru sa svojom savješću, u miru smo i sa samim sobom, s drugima i s Bogom. Važno je stvoriti nutarnji duhovni život. Treba izaći iz sebe, izbaciti sve ono što nas koči. Imate šansu uvijek se dizati, oslobođiti se prošlosti i robovanja grijehu, puniti sebe Božjom riječju, molitvom, isповijedi, pričešću, djelima dobrote.

Važno je uložiti, nema plodova ako se ne radi temeljito. Potrebno je duboko zaorati, ako ima zakona ulaganja ima i plodova. Treba proći kroz faze koje ne smiju biti površne, kroz tjeskobu, strah i sve ostalo što je potrebno kako bi se došlo do pravih uzroka problema. Što bude teže, oslobođanje će ići brže. Mislimo kako će biti lakše ako nema teškoća, ali nije tako. Upravo je ta muka zalog novoga rađanja...

mons. Ivan Prenđa,
Zadarski nadbiskup

SVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnići...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju...

Danas je protekao pomalo neuobičajen dan. Shvatio sam da dečki kada su u apstinencijskoj krizi uistinu nemaju nikavu volju za životom. Ja sam se osjećao nešto lošije jer sam imao osjećaj da je sve na mojim plećima i ono što moram i ono što ne moram. Znam da sve ovisi o meni i nadam se da ću pronaći vjeru za riješiti svoje probleme. U mislima sa svima onima koji žele živjeti.

Dario, 17.10.2007

Ujutro sam bio malo nervozan, ali sam se kasnije malo smirio, jer sam uvidio svoje greške. Situacija se malo poboljšala. Imam veliku želju izići iz svojih problema, ali postoji nešto što me sprječava. Idem naprijed ponizno i strpljivo. Puno puta mi paše naljutiti se na ispravan način. Jedna molitva za sve osobe koje mi žele dobro.

Francesco, 31.10.2007

Danas je završila "sedmica roditelja". Proteklih dana svi smo pronašli jedno novo zadovoljstvo. Ja se ne osjećam najbolje, jer razmišljam o mnogim stvarima na koje ne nalazim odgovore. Nadam se da ću sutra biti strpljiviji i pokušati ću pronaći sebe.

Pero, 27.10.2007

Prošao je još jedan konstruktivan dan. Imali smo sastanak grupe na kojem sam ja govorio o sebi. Mogu reći da mi je dobro došao i da sada imam mnogo toga za promisliti. Poslijе sastanka osjećao sam se bolje nego proteklih dana. Današnje Darkovo ponašanje nije mi se svidjelo. Nadam se da će shvatiti nešto od onoga što smo mu govorili. U mislima sa Sandrom, svima nama i sa mojom porodicom.

Marin, 20.10.2007

Malo drugačiji učenici...

Jasminka Bajlo *

Moj prvi dolazak u komunu "Mondo Nuovo" bio je u proljeće 2007. Pomalo neobičan doživljaj jer, iskreno govoreći, nisam niti znala kamo idem, niti gdje se komuna nalazi. Vozeći prema komuni izgledalo mi je kao da neću nikada stići na to usamljeno mjesto. Bila je pomalo stravična vožnja kroz ratom razoreną i napuštena sela Bukovice. Ali na kraju puta su me dočekali čempresi, malena crkvica, a preko puta kameni zid, ulaz i "Mondo Nuovo". Prekrasno mjesto usred kamenjara i pustoši. Dečki su me dočekali nasmijana i pomalo začudena lica. Bila sam iznenadena njihovim vedrim licima. Čekali su ispred zgrade kao mala djeca ispred vrtića, samo što su ova "djeca" pušili cigarete čekajući svoju "tetu".

Prvi dan nastave bio je neobičan za njih kao i za mene. Oni su se vjerojatno pitali tko je ova žena koja dolazi na ovo usamljeno mjesto, dok sam se ja pitala kako su tako lijepi i zdravi dečki upali u takvo zlo. Sada nakon više godina pauze većina od njih se ponovo sastala s knjigom i bilježnicom, a ja sam prvi puta u svom životu bila u komuni. Kada razmislim, ni sama ne znam što sam očekivala. Ali sam svakako mislila da je zatvoreno, strogo i pomalo tužno mjesto gdje se mladi ljudi bore za opstanak bez droge. Ali to nije bilo tako jer su dečki bili vedri, nasmijani i znatiželjni u očekivanju novoga životnoga iskustva.

Gledala sam ih kako se većina nespretno snalazi s knjigom, olovkom i bilježnicom. Bili su pomalo smiješni, ali svi puni volje za novim znanjem. Pomagali su jedan drugome kod zadatka. Tko je nešto znao pomagao je početniku, savjetovao kako će brže rješiti zadatak. Prava mala zajednica gdje svi rade zajedno, svi za jednoga, jedan za sve. Na kraju sata bila sam zadovoljna što sam prihvatala odlaziti u komunu predavati talijanski jezik tim mladim ljudima i pomoći im u njihovim budućim životima u komuni i izvan nje. Novo znanje je nova nada za mladoga čovjeka, novo polje istraživanja, jednako kao i ime komune "Mondo Nuovo", koje znači - novi svijet.

Uvidjela sam toga dana da nuda zadnja umire. Kada izgleda da nema nade i spasa, jedan mali tračak uvijek ostaje i pomogne čovjeku izvući se iz najmračnije epizode svoga života. Otišla sam zadovoljna i ispunjena srca.

Danas kada odlazim u Nunić, u "Mondo Nuovo", odlazim s nadom da će se svi ti mladići izliječiti, nadići nove opasne izazove i uvidjeti kako je život mukotrpan ali istovremeno lijep, naš vlastiti darovani nam život kojega treba njegovati i oplemeniti pomažući drugima.

* profesorica
stranih jezika

Mondo Nuovo u Međugorju

Uvijek sam se pitao zašto toliko puno ljudi, turista, vjernika, dolaze u Međugorje. Ove godine sam bio prvi put u posjeti tom velikom svetištu, i sada i ja mogu reći da znam razlog njihova dolaska. Sam moj dolazak je bio ispunjen jednim neopisivim mirom u mojoj duši. To sam osjetio u zraku koji je bio oko mene, jednostavno nešto me je ispunilo i nešto se osjećalo, a zasigurno i sve one ljude u Međugorju koji su bar za trenutak vezani jedno uz drugo. Vjerojatno nas je spajao isti motiv boravka, a to je "molitva", žrtvovati se i pitati pomoć kroz molitvu. Pošto sam bio sa "svojom Zajednicom" molili smo grupno i pojedinačno. Osjetio sam jedno veliko zadovoljstvo i neopisivi mir u meni. Posjetili smo i brdo ukazanja, penjajući se po "svetom putu", a ne po "kamenjaru" kako neki govore. Svaki metar u meni je budio novi osjećaj koji je teško staviti na papir dok ovo pišem.

Kad sam došao na mjesto ukazanja imao sam osjećaj da su sve svakodnevne stvari i brige ostale iza mene. Nisam mislio o svakidašnjem materijalizmu u životu koji je ispred nas, već sam pronašao sebe u molitvi "Međugorskoj Gospi". Od tada pa do kraja života mogu reći da imam jedno veliko životno iskustvo i da je samo Božji put ispravan. Upitajmo se zašto se ukazanje dogodilo maloj djeci. Zato, jer mi odrasli ne zaslužujemo takav dar. Iza svakog od nas ima dosta pogrešaka i zla, ali se sve to može povratiti i možemo biti "Marijina djeca", kao što i jesmo.

Nitko od nas nije govorio da moramo krenuti prema kući i da nas čeka dugačak put jer su i ostali vjerojatno kao i ja imali osjećaj da je najbitnije druženje s Gospom. Vrijeme je išlo, a svakodnevnih problema nije bilo. Nije niti bilo misli što ćemo sutra, kako ćemo napraviti ovo ili ono...Nije ih bilo jer sam u sebi osjećao veliku snagu, snagu koju mi je podarila Gospa. Taj dan mi je pomogao da moja vjera bude još veća.

Ja koji sam bio jedna izgubljena duša i koja je nakon dugih godina lutanja uspjela pronaći pravi put, a to je put Isusa Krista i moja "Zajednica", koja mi je dala mogućnost da to sve upoznam. Sada mogu reći da znam cijeniti Božji dar što je dan svakom čovjeku, dar Života.

Da bih danas znao hodati uspravno kroz život, prvo sam morao biti na koljenima.

Mile Burčul

...Svjedočanstva dvojice mladića za njihova prvoga posjeta Marijinom svetištu u Međugorju...

Puno se pričalo o posjeti Međugorju, ali nikako da dođe taj dan da spremimo stvari i krenemo put Međugorja. Nisam imao neku posebnu predodžbu o tom svetom mjestu. Sve se svodilo na priče koje sam čuo i što su mi drugi pričali, ali sam osjećao i bio siguran da to iskustvo moram osobno proživjeti. Vjerovao sam svim tim pričama i iskustvima ljudi, ali sam iskreno želio osjetiti te za mene nepoznate osjećaje. Na sam dan putovanja nešto u meni željno je iščekivalo dolazak na to sveto mjesto. Samim dolaskom osjetio sam dozu neuobičajene opuštenosti za mene i prvo pitanje koje mi je došlo bilo je : " Gdje je mjesto Gospina ukazanja? ". Htio sam smjesta otići tamo! Odlazeći na svetu misu i razgledavajući mjesto gdje smo se nalazili unutar sebe sam osjećao sve veću smirenost i sve sam više shvaćao posebnost tog trenutka u mome životu. Zapravo sam želio da taj trenutak traje vječno. Nije trajao vječno, ali će zauvijek biti dio mene. Navirala su pitanja na koje nisam imao odgovore, osjećaji krivnje, radosti, sreće, veselja, tuge...Na trenutke su mi navirale suze... Bio je to vrtuljak osjećaja, nezaboravno...

Pitam sam sebe koliko sam iskren u ovom trenutku i znam da od srca pišem ove riječi, od srca koje je godinama bilo potisnuto teretom mraka iščekujući bar jedan tračak svjetlosti. Približavajući se brdu ukazanja koraci su bili sve brži i sve veći.

Koraci koji su se spoticali na izlizano kamenje koje je bilo još jedan trag ljudske vjere. Na trenutak sam zanemario sve oko sebe i postao sam dio Svetе priče tog trenutka. Opet su navirala pitanja, ali odgovore nisam tražio. Znao sam da je odgovor mir koji sam osjećao u sebi. Zatvorenih očiju osjećao sam sve te ljude, mladiće, djevojke, starice, nemoćne...kako hodajući bosi po tom istom izlizanom kamenu imaju istu potrebu za tim Svetim mjestom ufanja i nade. Svaki korak podsjećao me je na korake moga nekadašnjeg života, koliko sam patnje nanio, koliko sam patio, koliko sam povrijedio i koliko sam bio povrijeđen, koliko sam volio i koliko sam dobio... Što sam se više približavao mjestu ukazanja bila je sve veća tišina, a na samom mjestu kao da je sve oko mene nestalo, video sam samo sebe ispred očiju Božjih. Čak i u tim trenutcima je bio prisutan moj egoizam gdje sam očekivao nekakav Božji znak, nekakav Božji dar, nešto...!?, ali Bog me je stavio na kušnju u želji da vidi snagu moje vjere, jer za odabir njegovoga

puta uvijek me je sputavao moj egoizam. Nakon par minuta molitve ispred Gospinog lika shvatio sam da je samo ljubav i čisto srce potrebno za biti u zajednici sa Bogom. Tijekom slijedećih dana za mene je sve to bilo poput jednog divnog sna, jer mi je pružena još jedna prilika za približiti se Bogu.

Mišel S.

